

[Viggo Starcke.]

let kunne opstå klikedannelser og femtekolonnevirksomhed, er ikke holdbare efter de sidste demonstrationer. De viser, at der indenfor en tvangsudskreven hær allerede under fredelige forhold kan føres psykologisk krigsførelse med held, og det er meget vigtigt at gøre sig dette klart, fordi den psykologiske krigsførelse i dag er et våben, som måske er lige så stærkt som atomvåbnet og flyvevåbnet.

Selve den 18 måneders tjenestetid — det tror jeg heller ikke man kan lukke øjnene for — har vakt en betydelig utilfredshed, måske ikke så meget ved selve tidsrummets længde, som fordi de unge mennesker har fornemmelsen af, at de 18 måneder ikke er nødvendige til uddannelsen; og det er jo indrømmet fra alle sider, at det er i og for sig ikke af hensyn til soldateruddannelsen, at de unge mennesker skal ligge inde 18 måneder. Det er for at danne et beredskab, en dækningsstyrke, at de skal ligge inde i et tidsrum, som er længere end det, man normalt beregner til rekrutuddannelsen. Og så opstår det problem: Hvad i alverden skal man beskæftige disse mennesker med? Den højtærede forsvarsminister har i dag ligefrem nævnt ordet „fritidsbeskæftigelse“. Det er jo et forfærdeligt ord. Når man tænker på, hvor meget nyttigt man kan udrette her i tilværelsen, er det mærkeligt, at det skal være nødvendigt ligefrem at nedsætte kommissioner, som skal lægge deres højtærede hoveder i blød for at finde på, hvad man skal sætte mennesker til for at fylde deres tid med noget, man kalder fritidsbeskæftigelse. Selve det problem er med til at undergrave soldaternes moral, fordi de føler, at deres tid og deres kraft ikke bruges til noget, som er effektivt.

Det er desuden sådan, at selve ordningen af beredskabet og dækningsstyrken giver en utilfredsstillende løsning af det forsvarsproblem, som Danmark udfra de bestående love gerne vil løse. Beredskabsstyrken og dækningsstyrken kommer nemlig kun til at bestå af den årgang, som ligger inde i en beredskabsperiode efter den egentlige rekrutuddannelse, idet rekrutterne vanskeligt kan regnes med til den effektive dækningsstyrke. D. v. s. at i den danske hær består selve dækningsstyrken kun af 1 årgang, medens de 5 årgange, som kan mobiliseres, ikke egentlig fungerer som dækningsstyrke;

dækningsstyrken er altså kun en sjettedel at det, den kunne være.

Når man har den erfaring, at det danske befalingsmandskorps altid har kunnet bygge på frivillighed, når man har den erfaring, at modstandsbevægelsen byggede på frivillighed, når man står overfor den realitet, at hele det danske hjemmeværn i dag bygger på frivillighed, til trods for at der i hjemmeværnsloven er hjemmel for tvang, når man i Sverige har et hjemmeværn, som udelukkende er frivilligt — i den svenske lov hjemles der kun brug af frivillige —, og når man har erfaringerne fra den danske brigade i Sverige, synes jeg, det var overvejelse værd at føre hjemmeværnstanken og frivillighedstanken videre i dag, fordi det måske kunne fjerne den jordbund, hvori den psykologiske krigsførelse kan så sine korn med en vis udsigt til vækst og succes. Selve frivilligheden vil styrke moralen og den psykiske modstandskraft i hæren.

Tvangsudskrivningen føles som en uret, og vi har fra vor side altid, lige siden retsforbundet blev startet, betragtet den som en uret udfra moralske grunde. Dertil kommer i dag, at frivillighedssynspunktet er rykket ind i selve den praktiske militære effektivitetssynsvinkel, fordi de moderne våben er udviklede og kræver langtidstjeneste; og langtidstjenesten kræver frivillighed, og den kræver løn. Når der nu fra både socialdemokratisk og radikal side fremsættes mindre forslag og ønsker om, at soldaterne skal have nogen løn, vil jeg gerne sige, at det har vi hævdet for lang tid siden.

Det ønske, som vi har med hensyn til Danmarks forsvar, er, at det skal bestå af en fast kerne af specialtropper, frivillige, langtidstjenende, vellønnede folk, og dernæst, at forsvaret skal omfatte en frivillig beredskabsstyrke, og at såvel den faste kerne som beredskabsstyrken, der bor hjemme, skal organiseres og formeres således, at hele forsvarsstyrken virker som dækningsstyrke. Det vil give en ganske anderledes krigsforebyggende virkning end den situation, vi har i dag, da vi har 1 årgang, som endda indeholder et vist usikkerhedsmoment, og 5 årgange, som eventuelt skal mobiliseres, når det kniber. Dertil kommer, at en lille nation jo altid vil være tilbageholdende med mobilisering og